

Olav Junker Kjær, Sanne Pedersen & Mette Finderup
præsenterer

Vincenzo di Monfortes hævn

Et operainspireret rollespil i to akter om smukke kvinder, kække helte, onde skurke, umulig kærlighed, intriger, dueller, hævn, krig og død i 1700-tallet i Venedig.

Illustreret af Niels Bach

Spillevejledning.

"Vincenzo di Monfortes hævn" er et forsøgsscenario. Det adskiller sig lidt fra normale rollespil, bl.a. ved at hele scenariets handling udleveres til alle spillerne. En spilleleder er derfor ikke nødvendig for at scenariet kan køre. Scenariet tager ca. to en halv time at spille. Det er et opera-scenarie i den forstand, at det er en fortælling, der er skruet sammen, som kun de store svulstige operaer kan slippe afsted med. Man behøver ikke at synges replikkerne, men prøv at følge nedenstående punkter. Det er de eneste regler, der er i spillet, og de hjælper til at give den rigtige "operastemning".

§ 1. Handlingen er forudbestemt. En gennemgang af historien er vedlagt.

Akt I.

Scene I - Et maskebal i Markis di Machioris palæ i Venedig.

Ved ballet danser Sebastiano med Elena. Han fører hende ud på balkonen og beder på vejen Filippo om at holde vagt og holde Elenas kammerpige, Bella, og forlovede, Vincenzo, væk. På balkonen prøver Sebastiano at besnære Elena, og de tager maskerne af. Imens forsøger Filippo at holde Bella borte. Lige inden de kysser hinanden, brager Vincenzo forbi Filippo og truer rasende Sebastiano. Sebastiano gør ham til grin for hele forsamlingen. Rasende udfordrer Vincenzo ham til duel.

Fortæller: Vincenzo - Tid: 15 minutter.

Scene II - Morgenen efter, en skov udenfor Venedig.

Vincenzo og Sebastiano skal duellere. Bella er sendt til stedet af Elena for at se, hvem der vinder. Inden kampen begynder, beder Sebastiano Filippo om at få Bella til at røbe, hvor han kan møde Elena uden, at Vincenzo også er der. Mens duellen udkæmpes, fjanter Bella og Filippo, og hun fortæller, at Elena hver søndag besøger sin faders grav alene. Sebastiano vinder duellen ved at tilføje Vincenzo et ar på kinden.

Fortæller: Elena - Tid: 10 minutter.

Scene III - Vincenzos kapel.

Vincenzo forbander Sebastiano og sværger, at han skal dø. Han vil udløse en krig mellem Venedig og Milano og, forklædt som fjende, dræbe Sebastiano på slagmarken. Indtil da vil han holde Sebastiano under opsyn.

Fortæller: Filippo - Tid: 5 minutter.

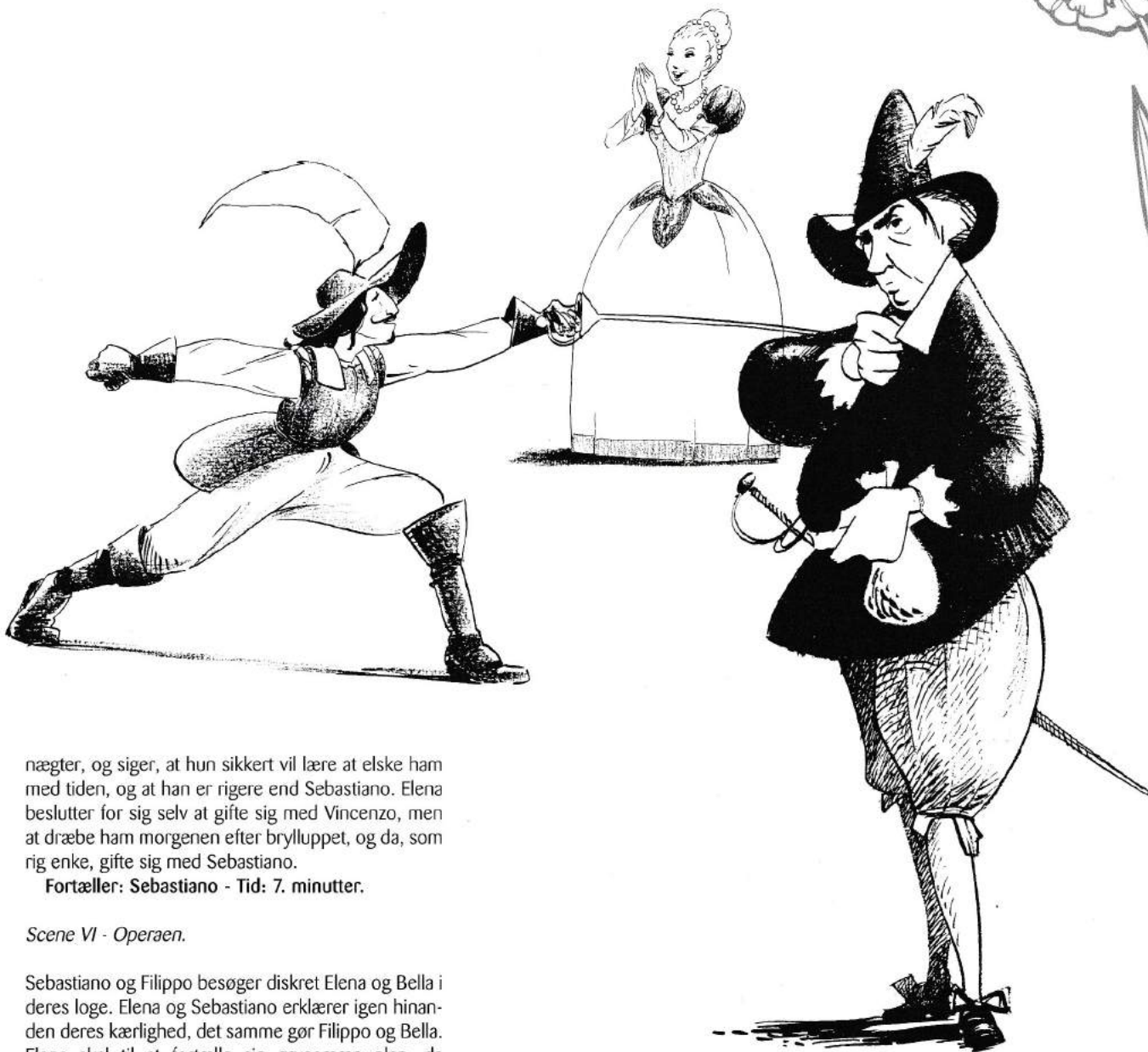
Scene IV - Kirkegården, ved Elenas faders grav.

Elena lægger blomster på graven. Sebastiano kommer frem fra bag et træ. De erklærer hinanden deres kærlighed. Elena siger, at hendes fader, inden han døde, lovede hende væk til Vincenzo, og at hun ikke vil gå imod sin faders ord, medmindre Vincenzo selv giver hende lov til at gifte sig med en anden, men hun lover at fortælle Vincenzo, at hun ikke elsker ham. De aftaler et nyt stævnemøde i Operaen. Faderens spøgelse dukker op af graven, da de er gået og fortæller, at hvis unge piger ikke følger deres fædres råd, må det føre til tragedie.

Fortæller: Bella - Tid: 7 minutter.

Scene V - En øde klippekloft.

Elena forsøger at overtale Vincenzo til at lade hende gifte sig med sin virkelige kærlighed, Sebastiano. Han

nægter, og siger, at hun sikkert vil lære at elske ham med tiden, og at han er rigere end Sebastiano. Elena beslutter for sig selv at gifte sig med Vincenzo, men at dræbe ham morgenen efter brylluppet, og da, som rig enke, gifte sig med Sebastiano.

Fortæller: Sebastiano - Tid: 7. minutter.

Scene VI - Operaen.

Sebastiano og Filippo besøger diskret Elena og Bella i deres loge. Elena og Sebastiano erklærer igen hinanden deres kærlighed, det samme gør Filippo og Bella. Elena skal til at fortælle sin grusomme plan, da Sebastiano pludselig får et forjæng til side og afslører tre skumle snigmordere. Snigmorderne flygter ned på scenen forfulgt af Sebastiano og Filippo. En lang kamp udspiller sig i operaen - publikum tror det er en del af forestillingen. Pludselig løber et sendebud ind på scenen og meddeler, at Milano har angrebet Venedig, og at alle officerer skal i krig.

Fortæller: Vincenzo - Tid: 15 minutter.

Akt II.

Scene I - En eng udenfor Venedig.

Elena og Sebastiano (og Filippo og Bella) mødes for at tage afsked. Elena afslører endeligt sin frygtelige plan, og Sebastiano skubber hende forfærdet fra sig og flygter til slagmarken. Elena angre og råder Filippo og Bella til at gifte sig straks, hvis de elsker hinanden. Filippo frier til Bella, og hun samtykker. Filippo rider ud for at arrangere brylluppet i en kirke i nærheden. Imens hjælper Bella Elena med at klæde sig ud som

mand, så hun kan komme til slagmarken og gense Sebastiano.

Fortæller: Vincenzo - Tid: 15 minutter.

Scene II - Den venetianske hærs lejr, aftenen inden slaget.

Vincenzo opsøger Sebastiano. Elena er væk, og han tror, Sebastiano har gemt hende. Håbet tændes i Sebastiano - Måske har hun angret! - men til Vincenzo siger han blot, at han har hende der, i sit hjerte. De håner hinanden, og Vincenzo går meget vred efter at have truet Sebastiano med, at han skal dø næste dag.

Fortæller: Elena - Tid: 5 minutter.

Scene III - En kro, næste morgen.

Bella kommer med morgenmad til Filippo, men den smager af hø. Skuffet og vred over det tilsyneladende

§ 2. Man skiftes til at være fortæller, dvs. fortæl-le, hvordan scenen ser ud, hvordan stemningen er etc. Ved hver scene er angivet, hvem der er scenens fortæller, og ved hver karakter er der scenebe-skrivelser og eventuelle biroller, man skal spille i de scener, hvor man er for-tæller.

§ 3. Formålet med spillet er at komme med de længste, mest overlæssede taler, hvor man udtrykker sin flammende kærlighed, isende had, dyriske raseri eller dybtføjte anger så overbevisende som muligt. Handling og indirekte tale skal helst begrænses til et

absolut minimum.

§ 4. Der er præcist angivet, hvor lang tid, hver scene varer: tiden skal fyldes ud. Har man fem minutter, der skal fyldes ud med "jeg elsker dig", ja så gælder det om at finde på nogle nye måder at formulere sig på... Det nytter på den anden side heller ikke, hvis helten står og bruger al tiden i en scene på at udbasunere sin ulyksalighed, hvis "publikum" i samme scene skulle have hørt skurken fortælle hele sin lumpne plan!

§ 5. Prøv at opnå et naturligt glid i operaens spil, så I både får tid til at puste ud imellem scenerne, og alligevel kører rimeligt hurtigt på med den næste scene. Lav evt. en pause mellem akterne til at købe cola i.

forfejlede giftermål styrter han ud af døren. På trappen møder han den snuskede og ildelugtende kok, der spørger, hvordan måltidet smagte. Filippo indser sin dumhed og styrter tilbage til Bella, og de forsønes. Men han er blevet forsinket - nu skal han skynde sig!

Fortæller: Sebastiano - Tid: 10 minutter.

Scene IV - Den venetianske hærs lejr, inden slaget.

Elena kommer (forklædt som ung soldat) op til Sebastiano og beder ham om at beskytte sig, fordi han er ny og aldrig har været i krig før. De taler sammen. Sebastiano fortæller om Elena, hun forsøger rødmende og halvhjertet at standse ham, før han bliver for specifik. Men inden hun når at afsløre sig selv, lyder trompeterne: Kamp! Sebastiano holder en ildtale for sin hær.

Fortæller: Filippo - Tid: 10 minutter.

Finale - Slagmarken, sidst på slaget.

Næsten alle er døde. Elena og Sebastiano kæmper side om side. De møder Vincenzo med maske og i fjendeklæder. Han gør et udfald mod Sebastiano. Elena forsøger at skjærme Sebastiano og spiddes af Vincenzo. Hun falder om, hatten falder af, og hendes virkelige identitet afsløres, som hendes gyldne hår strømmer ned over skuldrene. Begge mænd står et øjeblik lamslåede. Sebastiano vender sig for at hjælpe hende, og Vincenzo ser sit snit til at hugge ham i ryggen med sin forgiftede dolk. Oh ve! Sebastiano genkender Vincenzo på arret, snitter masken af ham, og tilføjer ham et dødeligt sår. Vincenzos dødsmonolog: han angrer alt, kærligheden er vigtigst. Giften gør sin virkning på Sebastiano, han vakler hen mod Elena, og de to døende erklærer hinanden deres kærlighed. Filippo ankommer for sent og græmmes. De tilgiver ham. Og dør.

Fortæller: Bella - Tid: 20 minutter.

Til slut kommer Bella ind, kysser Filippo og fortæller, hvad historiens morale er.

Tid: 3 minutter.

Elena di Machiori - Sopran.

Smuk, blond, bly, poetisk og drømmende. Hendes dagligdag går med broderier, harpespil og baller. Hendes verdensopfattelse bygger fortrinsvis på operaer og ridderromaner. Hun er ikke begejstret for sin forlovede, Vincenzo, der ikke lever op til idealet om prinsen på den hvide hest.

Fortæller:

I akt, scene II: Duels scenen. En lille skov udenfor Venedig.

II akt, scene II: Hærens lejr: Farvestrålende bannere og uniformer. Soldater i hektisk og munter aktivitet. Nogle vedligholder våben, andre spiller og synger.

Vincenzo di Monforte - Baryton.

Rig, halvgammel, grim og uelegant købmand. Ikke god til charmerende replikker (hvilket ofte har gjort ham til grin), men han har et vist talent for teatraliske forbandelser og maleriske trusler. Sætter magt og penge højere end ære, lov og orden, almindelig anstændighed og god smag. Elsker Elena overalt og forstår ikke, at hun ikke elsker ham, når han nu er så rig. En middelmådig floretfægter, men eminent intrigemager.

Fortæller:

I akt, scene I: Maskeballet: Foregår i et stort pompøst barokpalæ. Hundreder af festklædte og maskerede gæster danser.

I akt, scene VI: Operascenen: Foregår i en stor pompøs rokokko-operabygning. Elena og Bella sidder i en fornem loge. Bag et forhæng står tre lede snigmordere. I denne scene har han biroller som følgende: Snigmorderne: Alle tre iført sorte slængkapper, sorte masker, sorte trekanthatte med sorte fjer samt krammende små lede dolke. Operasangere: Vil forsøge at blive ved med at synge og spille lige meget, hvad der sker på scenen. Nogle vil eventuelt blande sig i kampen for at få det til at se ud som om, det er en del af stykket. Sendebudet: Baryton. Kommer ind til sidst i scenen.

II akt, scene I: Engen: Smuk og blomsterfyldt. Bjerne kvidrer og fuglene summer og solen skinner. Muntre bønder danser.

Sebastiano Laurenti - Tenor.

Ung officer i den venetianske hær. Smuk, heltemodig, veltalende, slagfærdig og en dygtig floretfægter. Er god for både florumvundne kærlighedserklæringer, svulstige kamptaler og smarte *one-liners*. I selskabslivet er han elegant og en dygtig danser. I kamp benyttes heltomodige positurer og store armbevægelser. Sebastiano betragter både krig og romancer som tidsfordriv, men hans møde med Elena forandrer alt.

Fortæller:

I akt, scene V: Mødet mellem Elena og Vincenzo; En øde klippekloft.

II akt, scene III: Kroen; glad, lys, jævn og landlig. I samme scene har han en birolle som kokken, en lille grim og uhygiejnisk mandsling. Har en kvækkende stemme, tjavset hår og lugter. Middelmådig kok, bortset fra morgenmad, som han er totalt elendig til.

Filippo - Tenor.

Sebastianos tjener, oppasser og ven. Altid ved Sebastianos side, når der er brug for ham. Minder i stil og livsindstilling om Sebastiano, udtrykker sig dog i mere folkeligt sprog.

Fortæller:

I akt, scene III: Vincenzos kapel: Stort, dystert og uheldsvangert.

II akt, scene IV: Inden slaget: De farvestrålende hære er marcheret op på hver sin bakketop. Bannere blafrer i vinden.

Bella - Mezzosopran.

Elenas kammerpige og veninde. Minder meget om Elena, men er noget mere jordnær og ynder mere mænd af kød og blod, end dem, man blot kan drømme om.

Fortæller:

I akt, scene IV: Kirkegården: Dyster, forsømt og tilgroet, undtagen Elenas faders grav, der er velholdt og dækket med friske blomster. Bag kirkegården ligger en kolossal gotisk katedral. I denne scene har hun en birolle som Elenas faders spøgelse: Bas. Indtørret, grå og gazeagtig.

II akt, finale: Slagmarken: Stor og dystert, blod og mudder, sort himmel, klageskrig og lig.

